

شاید برای شما جالب باشد بدانید که بسته بندی های شکیل و زیبایی که امروزه می بینید، در ابتدا به چه شکل بوده اند و دست خوش چه تغییراتی شده اند که به طرح و گرافیک های امروزی رسیده اند.

انسان های اولیه برای محافظت از غذا ها و وسایل خود از برگ استفاده می کردند و می توان گفت تاریخچه بسته بندی از همین جا شکل می گیرد و ایده نگهداری مواد غذایی و... از همان سال های اولیه خلقت بشر، در ذهن انسان ها بوده است.

تا این که در سال 1805 فردی به نام **Nicolas Appert** که او را به عنوان پدر قوطی های کنسرو می شناسیم، راهی پیدا کرد تا با آن بتوان **مواد غذایی** را در بسته هایی نگهداری کرد. ایده او آن بود که غذا را داخل کوزه هایی که از جنس شیشه بودند بریزند و سپس درب آن را با چوب پنبه یا موم ببوشانند. این کار باعث می شد تا مواد غذایی را بتوان به همین شکل داخل آب جوش انداخت و گرم کرد. او این ایده را در مقابل ناپلئون بناپارت مطرح کرد که مبلغ هنگفتی را به کسی پاداش می داد که راهی پیدا کند تا از غذای سربازان فرانسوی در جنگ محافظت کند.

12 سال بعد یعنی در سال 1817 کاغذ اختراع شد و به جمع موادی که می توان با آن مواد غذایی و دارویی را بسته بندی کرد، پیوست. اولین جعبه ای که به عنوان **بسته بندی** تولید شد و از جنس مقوا بود، در کشور انگلستان تولید شد.

در سال 1879 که تقریباً بسته بندی با کاغذ فراگیر شده بود، رابرت گیر به نوعی **بسته بندی** جدید دست یافت که طی آن از کارتن استفاده می کردند و به این ترتیب کارتن بسته بندی هم وارد بازار شد. طراحی شکل کارتن بسته بندی برای او جذاب بود و در نهایت به شکل مستطیل شکل امروزی رسید. موفقیت او و کشف کارتن به شرکت تولید بیسکویت **Nabisco** راه پیدا کرد و آن ها برای تولید بیسکویت های خود از کارتن هایی که رابرت گیر طراحی کرده بود، استفاده کردند.

در سال 1908 نوعی جدید از بسته بندی به بازار وارد شد و آن هم **سلفون ها** بودند. مخترع سلفون کسی نبود جز **Jacques E. Brandenberger** که یک فرد سخت کوش در زمینه مهندسی سازه بود ولی اختراع او صنعت بسته بندی را خشنود کرد.

این موضوع تا حدی برای صنایع مختلف اهمیت داشت که دولت آمریکا در سال 1952 یک موسسه بسته بندی در ایالت میشیگان تاسیس کرد و این موسسه بعد ها به عنوان اولین مدرسه در زمینه صنعت بسته بندی نام گرفت و شروع به فعالیت کرد.

دو سال بعد یعنی در سال 1954 پلی پروپیلن پا به عرصه صنعت گذاشت که هم قابل بازیافت بود و دوستدار محیط زیست محسوب می شد و هم یکی از پر مصرف ترین پلیمر ها به حساب می آمد. با اختراع پلی پروپیلن صنایع مختلف راه خوبی را برای بسته بندی انتخاب کردند.

این داستان در حال گسترش و پیشرفت بود که ایالات متحده در سال 1966 تصمیم گرفت تا تولید کنندگان را موظف کند که برای محافظت بیشتر و اعتماد مصرف کنندگان، برچسب هایی را روی محصولات شان بچسباند که هویت محصول را توضیح دهد. و چهار سال بعد دانش آموزی برای یک مسابقه طراحی ارائه داد که آن طرح امروزه مورد قبول تمام افراد است. طرح بازیافت.

گری اندرسون دانش آموزی بود که پیشنهاد کرد نماد بازیافت باید روی بسته بندی محصولات قرار گیرد.

تکنولوژی در این صنعت تا آن جا پیش رفت که در سال 2011 کارشناسانی که در دانشگاه Strathclyde فعالیت می کردند، پلاستیک های هوشمندی اختراع کردند که به عنوان بسته بندی محصول قرار می گیرد و زمانی که محصول تاریخ انقضایش بگذرد، پلاستیک تغییر رنگ می دهد.

این مقاله نشان می دهد از سال های نخستین تولد بشر، همواره محافظت از مواد دغدغه انسان ها بوده و همچنان در پی یافتن راه هایی برای بهبود این موضوع هستند.